

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/144/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1013200949
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Trenčan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1013200949.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v právnej veci žalobcu: Mgr. Eva Timár Myjavcová, správkyňa konkurznej podstaty spoločnosti Gapeja, s.r.o., so sídlom Hlavná 918/2, Galanta, IČO: 35 850 965, Štúrova 42, Šaľa, proti žalovanému: Správa katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu, Ružová dolina 27, Bratislava, za účasti: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.k. Upo-5/13-BP zo dňa 27.03.2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č. Upo-5/13-BP zo dňa 27.03.2013 z r u š u j e podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 45,66 eur na účet žalobcu do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

I.

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.05.2013 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.k. Upo-5/13-BP zo dňa 27.03.2013, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a bolo potvrdené rozhodnutie Správy katastra Senec č. Up 4/12 zo dňa 28.11.2012 o vyhovení protestu prokurátora Generálnej prokuratúry SR č. VI/3 Gd 275/12-2 a zrušení protestom napadnutého rozhodnutia Správy katastra Senec sp. zn. V-XXXX/XX zo dňa 24.10.201, ktorým správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX v k.ú. X. v prospech obchodnej spoločnosti Gapeja, s.r.o.

Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 30.08.2012 vydal Okresný súd v Trnave uznesenie, ktorým vyhlásil konkurz na majetok dlžníka Gapeja, s.r.o., IČO: 35 850 965 (zverejnené v Obchodnom vestníku č. OBV 171/2012 zo dňa 05.09.2012) a ustanovil do funkcie konkurzného správcu Mgr. Evu Timár Myjavcovú. Predmetné uznesenie č.k. 25K18/2012-62 nadobudlo právoplatnosť dňa 06.09.2012. Žalobca tvrdil, že žalobou napadnutým rozhodnutím došlo k nezákonným zásahom do práv k majetku, ktorý bol zapísaný do všeobecnej konkurznej podstaty úpadcu ešte pred vydaním rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov v konaní o proteste prokurátora. Podľa názoru žalobcu sú tieto rozhodnutia v rozpore s § 76 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKR), pretože na ich základe došlo k nezákonným zmenám majúcim vplyv na majetok patriaci do konkurznej podstaty a to nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX v k.ú. X., ktoré úpadca nadobudol na základe zmluvy o predaji podniku uzavretej dňa 21.12.2010 v znení jej neskorších dodatkov od spoločnosti Commercial Development Investment Ltd., pričom rozhodnutie správy katastra

o povolení vkladu vlastníckeho práva úpadcu k týmto nehnuteľnostiam, vydané pod č. V XXXX/XX, nadobudlo právoplatnosť dňa 24.10.2012.

K prokurátorom tvrdenému porušeniu § 30 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností v znení neskorších predpisov (ďalej len katastrálny zákon), ku ktorému malo dôjsť tým, že návrh na vklad vlastníctva k nehnuteľnostiam v prospech úpadcu bol podaný neoprávnenou osobou - konateľom úpadcu dňa 18.10.2012, teda po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, žalobca uviedol, že podľa § 44 ZKR prechádzajú na správcu výlučne oprávnenia súvisiace so správou a nakladaním s majetkom úpadcu. Poukázal na to, že v čase podania návrhu na vklad konateľom úpadcu predmet prevodu vlastníckeho práva na základe zmluvy o predaji podniku nebol vlastníctvom úpadcu, pretože v zmysle § 483 ods. 3 Obchodného zákonníka (zák. č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov) vlastnícke právo k veciam, ktoré sú zahrnuté do predaja, prechádza z predávajúceho na kupujúceho účinnosťou zmluvy, pričom vlastnícke právo k nehnuteľnostiam prechádza vkladom do katastra nehnuteľností. Predmetný majetok, ktorý bol predmetom vkladového konania vedeného pod č. V-XXXX/XX, sa stal majetkom úpadcu až dňom 24.10.2012 a teda žalobca sa stal správcom tohto majetku a osobou oprávnenou konať vo všetkých právnych úkonoch týkajúcich sa tohto majetku až uvedeným dňom. Tvrdil, že nemohol byť preto tou osobou, ktorá by bola oprávnená podávať návrh na vklad vlastníckeho práva k tomuto majetku, ale mal to byť len konateľ úpadcu, tak ako sa to aj stalo. Z uvedených dôvodov nebol správny orgán vo vkladovom konaní podľa žalobcu povinný skúmať vplyv konkurzného konania vo vzťahu k úpadcovi a nebol povinný vkladové konanie prerušiť podľa § 47 ods. 1 ZKR, nakoľko v čase rozhodnutia o vklade ešte nešlo o majetok úpadcu.

Žalobca ďalej poukázal na to, že sporný nehnuteľný majetok bol dňom 30.10.2012 zahrnutý do súpisu majetku (súpis zverejnený v OBV č. 229/2012 zo dňa 27.11.2012) a tvrdil, že v zmysle § 76 ods. 1 ZKR je akékoľvek nakladanie s majetkom podliehajúcim konkurzu, faktické alebo právne, zo zákona vylúčené a je zverené výlučne správcovi. Preto je podľa jeho názoru vylúčené aj podanie protestu, ktorým sa prokurátor domáhal zrušenia právoplatného rozhodnutia správneho orgánu o povolení vklad vlastníckeho práva k majetku podliehajúcemu konkurzu a jeho navrátenie do vlastníctva spoločnosti Commercial Development Investment Ltd. Osobitná úprava konkurzného konania podľa žalobcu neumožňuje iným štátnym orgánom, ako je konkurzný súd, zasahovať do vlastníckych vzťahov k majetku tvoriacemu konkurznú podstatu a stanovuje osobitný režim, akým je možné sa domáhať vylúčenia majetku z konkurznej podstaty a tým meniť vlastnícke práva k nemu. Poukázal na § 78 ods. 3 ZKR, podľa ktorého ten, koho majetok bol zapísaný do súpisu s poznámkou v prospech iného alebo nikoho alebo bez poznámky si môže uplatniť u správcu, že sa vec nemala do súpisu zahrnúť, najneskôr však do rozvrhnutia výťažku zo speňaženia dotknutého majetku. Princípom excindačnej žaloby upravenej v § 78 ZKR je podľa žalobcu zistiť, či právo patriace osobe, ktoré vylučuje zapísanie veci do súpisu, je silnejšie ako právo úpadcu v tejto veci. Excindačné konanie je teda osobitným druhom určovacej žaloby v zmysle § 80c O.s.p., pričom táto skutočnosť určuje aj okruh účastníkov konania, ktorí sa môžu domáhať vylúčenia veci z konkurznej podstaty. Žalobca uviedol, že ZKR umožňuje aj spísanie veci, ktorá patrí inej osobe ako úpadcovi, do súpisu majetku, pričom zároveň dáva tejto osobe, ktorej vlastnícke právo bolo takto dotknuté, aby si svoje právo uplatnila v osobitnom excindačnom konaní a preukázala, či jej vlastnícke právo nezaniklo niektorým zo spôsobov podľa § 132 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Skutočnosti vytýkané žalobou napadnutými rozhodnutiami mali byť podľa žalobcu preskúmané v osobitnom súdnom konaní (excindačnom konaní) súdom určeným v zmysle § 88 ods. 1 písm. j/ O.s.p. a prokurátor Generálnej prokuratúry mohol namiesto podaného protestu vstúpiť v zmysle § 35 ods. 2 písm. f/ O.s.p. do excindačného konania pred konkurzným súdom, čo by bol podľa žalobcu z hľadiska vedenia konkurzného konania želanejší spôsob „nápravy“, nakoľko by nespôsobil nezákonný zásah do konkurznej podstaty s cieľom meniť vlastnícke práva k majetku tvoriacemu konkurznú podstatu a nevytvoril by stav právneho chaosu, kedy správa katastra nezákonne a ľubovoľne zasahuje do vlastníckych práv a mení postavenie osoby vlastníka k tomuto majetku, čo má podľa žalobcu priamy dopad aj na postavenie úpadcu a žalobcu ako jeho správcu.

Vo vzťahu k ďalšej prokurátorom namietanej skutočnosti, že správny orgán pri povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech úpadcu dostatočne neskúmal oprávnenie účastníkov katastrálneho konania nakladať s prevádzanou nehnuteľnosťou, nakoľko toto právo bolo obmedzené podľa § 50 ods. 4 Trestného poriadku rozhodnutím o zaistení majetku na účely zabezpečenia nároku poškodeného v trestnom konaní uzneseniami Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR č. VII/2 Gv 89/10-10 zo dňa 17.06.2010 a č. VII/2 Gv 89/10-16 zo dňa 09.07.2010, žalobca uviedol, že po zahrnutí

predmetného majetku do konkurznej podstaty už nie je možné uvedené skutočnosti vôbec riešiť a skúmať a to z vyššie uvedených dôvodov. Žalobca pripustil názor, že správny orgán mal po začatí katastrálneho konania o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech úpadcu konanie prerušiť a vyžiadať si stanovisko (rozhodnutie) príslušného dozorujúceho prokurátora, ktorý vydal predmetné uznesenia o zaistení majetku, najmä čo do zistenia, či potreba predmetného zaistenia pretrváva a či uzavretie zmluvy medzi úpadcom a spoločnosťou COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd. nemá vplyv na prebiehajúce trestné konania. Žalobca však zároveň uviedol, že vzhľadom na znenie § 76 ods. 1 ZKR už v čase podania protestu a vydania žalobou napadnutého rozhodnutia bolo tieto otázky irelevantné riešiť, nakoľko s predmetným majetkom je oprávnený vykonávať akékoľvek právne či faktické nakladanie výlučne správca a na správcu sa predmetné obmedzenia na základe uznesení Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR ex lege nevzťahujú.

K uzneseniam Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR o zaistení majetku v rámci trestného konania na účely zabezpečenia nároku poškodeného žalobca uviedol, že poškodeným v trestnom konaní bola podľa uznesení Ing. Y. P., teda osoba, ktorá prevod vlastníckeho práva v mene spoločnosti COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd. vykonala. To podľa žalobcu znamená, že nedošlo ku škode, či poškodeniu práv tejto osoby, ani k obchádzaniu zákona, nakoľko účel rozhodnutí o zaistení majetku bol v čase vykonania prevodu vlastníckych práv naplnený. Žalobca mal tiež za to, že výrok uvedených uznesení je nepreskúmateľný, neurčitý a nejasný, keďže nestanovuje, čo znamená nakladanie s majetkom.

Žalobca spochybnil oprávnenie správnych orgánov konať o proteste prokurátora tvrdiac, že z ustanovení § 47 ods. 1 a 4 ZKR možno vyvodiť záver, že aj keď sa správne orgány stotožnili s obsahom protestu prokurátora, nebol správny orgán oprávnený rozhodnutie vydať a bol povinný podľa § 47 ods. 1 ZKR konanie prerušiť a následne pre nemožnosť odstrániť podmienku prerušenia konania zastaviť konanie o proteste.

Žalobca tiež zaujal názor, že vydanie žalobou napadnutých rozhodnutí nemá žiadny vplyv na tú skutočnosť, že úpadca zostáva a aj naďalej zostane vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. X., pretože k zmene vlastníckeho práva môže dôjsť v súčasnosti už len výlučne a na základe rozhodnutia súdu o vylúčení majetku zo súpisu podľa § 78 ZKR v tzv. excindačnom konaní, pričom pre rozhodnutie súdu v konaní o vylučovacej žalobe nie je údaj o zapísanom vlastníkovi právne ani skutkovo záväzným. Dôvod nezákonnosti napadnutých rozhodnutí je podľa žalobcu daný v tom, že hoci majú tieto rozhodnutia vo vzťahu k úpadcovi evidenčný charakter (aj vo vzťahu k excindačnému konaniu), dochádza nimi vo vzťahu k zápisom v katastri nehnuteľností k zmene v osobe vlastníka (konštitutívny charakter vo vzťahu k iným dotknutým osobám) a vyvoláva sa nimi stav právnej nesúrodosti a právnej neistoty, čím dochádza k zásahu aj do práv iných osôb.

II.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby uviedol, že od podania protestu prokurátora až do vydania rozhodnutia o proteste nevzniká právny vzťah medzi účastníkmi konania a konajúcim správnym orgánom, ani medzi účastníkmi konania a prokurátorom - podanie protestu sa uskutočňuje nezávisle od vôle účastníka a to aj vtedy, ak dal k takémuto konaniu podnet. Konanie o proteste prokurátora je v zmysle § 24 zákona o prokuratúre osobitným konaním, v ktorom sa rozhoduje, či všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným orgánmi verejnej správy opatrením alebo rozhodnutím bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. Predmetom konania v prejednávanej veci bolo podľa žalovaného posúdiť, či sa protestu prokurátora vyhovieť malo alebo nie, či pri vydávaní protestom napadnutého rozhodnutia bol dodržaný zákonný procesný postup a či toto rozhodnutie obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. V konaní o proteste podľa žalovaného nie je možné preskúmať rozhodnutie pôvodné, ani riešiť komu svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Podľa názoru žalovaného neobstojí argumentácia žalobcu ohľadom aplikácie § 76 ods. 1 ZKR, pretože prokurátor je osobou, ktorá nenakladá s majetkom, ale má zo zákona povinnosť preskúmať postupy všetkých orgánov štátnej správy, ktorých rozhodnutia alebo postup sa bezprostredne týka práv a zákonom chránených záujmov fyzických osôb, právnických osôb alebo štátu a prijať opatrenia, aby rozhodnutia a postupy neboli v rozpore so zákonom a to bez ohľadu na skutočnosť, či v danom prípade bol na nadobúdateľa nehnuteľností vyhlásený konkurz, resp. či bol majetok zapísaný do súpisu podstaty. Žalovaný mal za to,

že žalobca mylne považuje správu katastra za inú osobu a rozhodnutie o vyhovení protestu prokurátora za prevod majetku.

Žalovaný poukázal na dôvody napadnutého rozhodnutia majúc za to, že sa v nich vysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu, ktoré sú identické so žalobnými námietkami. Žalobu navrhol v celom rozsahu zamietnuť.

III.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.06.2013 do konania vstúpil prokurátor Generálnej prokuratúry SR postupom podľa § 35 ods. 2 písm. i/ O.s.p. K žalobe zaujal písomné stanovisko, podľa ktorého „inou osobou“ na účely § 76 ods. 1 ZKR je treba rozumieť vlastníka majetku (úpadcu), prípadne iný subjekt, ktorý by mohol s majetkom zahrnutým do súpisu nakladať. Pod inú osobu nemožno podľa prokurátora subsumovať správu katastra, pretože táto s majetkom úpadcu nenakladá. Nakladanie s majetkom sa totiž najčastejšie uskutočňuje na základe príslušnej zmluvy, ktorá predstavuje v rámci dvojfázovosti nadobúdania vlastníctva nehnuteľnosti titul, ku ktorému pristupuje modus v podobe konštitutívneho rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu. Správa katastra teda nemôže byť inou osobou, pretože žiadnu zmluvu neuzatvára, nie je účastníkom právneho vzťahu, ale štátnym orgánom realizujúcim v rámci vkladového konania svoju rozhodovaciu právomoc. Prokurátor poukázal na to, že zákon zakazuje inej osobe majetok previesť. Tento zákaz sa teda týka výlučne právneho úkonu spojeného s prevodom nehnuteľného majetku, pričom za takýto právny úkon nemožno považovať protest prokurátora, či rozhodnutie správy katastra o vyhovení protestu prokurátora. Právny úkon je podľa prokurátora významný pre súkromné právo (§ 34 Občianskeho zákonníka), pričom protest prokurátora a rozhodnutie správneho orgánu sú právne akty (nie právne úkony) verejného práva. Tiež zmena vlastníctva uskutočnená na základe rozhodnutia o vyhovení protestu prokurátora podaného proti rozhodnutiu správy katastra o povolení vkladu nemá povahu prevodu, ale prechodu vlastníckeho práva ex lege. Podaním protestu prokurátora a jeho vyhovením preto nemohlo dôjsť k porušeniu § 76 ods. 1 a § 78 ods. 3 ZKR.

Prokurátor ďalej uviedol, že podstata porušenia § 30 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona spojeného s nedostatočným skúmaním začatia vkladového konania spočívala v tom, že podľa § 47 ods. 4 ZKR súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca. Pod „iným konaním“ možno podľa prokurátora rozumieť aj vkladové konanie, pričom majetkom podliehajúcim konkurzu sa rozumie majetok vymedzený v § 67 ZKR, teda aj peňažná suma, ktorá by mala byť získaná za predaj majetku patriaceho do podstaty (§ 67 ods. 1 písm. b/ ZKR). V danom prípade bolo zo zmluvy o predaji podniku zrejmé, že kúpna cena mala byť vyplatená z prostriedkov, ktoré mali byť získané až následným predajom nehnuteľností, ktoré boli touto zmluvou prevádzané, t.j. z majetku, ktorý by nepochybne mal patriť do podstaty. Nie teda vlastníctvo prevádzaných nehnuteľností, ale vyplatenie kúpnej ceny bolo tým majetkom podliehajúcim konkurzu, ktorý v zmysle § 47 ods. 4 ZKR mal za následok, že vkladové konanie malo byť začaté na návrh úpadcu zastúpeného správcom konkurznej podstaty (žalobcom) a nie svojim štatutárnym orgánom (konateľom).

Prokurátor mal za to, že ustanovenia ZKR sa vôbec nedotýkajú rozsahu netrestnej pôsobnosti prokuratúry pri výkone jej dozoru nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy, upravenej v § 4 ods. 1 písm. e/, § 20 a nasl. zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o prokuratúre). Postup súkromnej osoby, akou je správca konkurznej podstaty, nemôže mať podľa prokurátora žiadny dopad na výkon pôsobnosti tých orgánov verejnej moci, ktoré sú činné na poli preskúmania zákonnosti orgánov verejnej správy. V opačnom prípade by zahrnutie majetku správcom do konkurznej podstaty malo za následok nemožnosť preskúmania zákonnosti akýchkoľvek administratívnych rozhodnutí, ktoré by sa mohli priamo alebo nepriamo dotýkať tohto majetku, či už zo strany orgánov verejnej správy prokuratúry alebo správnych súdov. Správca konkurznej podstaty by sa tak dostal do akoby nadriadenej pozície voči týmto orgánom, čo by bolo ústavne nekonformné. Excindačné konanie, v ktorom sa môže ako predbežná otázka riešiť aj neplatnosť prevodnej zmluvy, ktorou získal nehnuteľnosť do majetku úpadcu, podľa prokurátora nebráni (s odkazom na dvojfázovosť zmluvného nadobúdania vlastníctva k nehnuteľnostiam) preskúmaniu zákonnosti nadväzujúceho rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Názor žalobcu, že po zahrnutí nehnuteľnosti do konkurznej podstaty už nie je možné trestnoprávne zaistenie tejto nehnuteľnosti „riešiť a skúmať“, je podľa prokurátora právne neudržateľný. Prokurátor uviedol, že kedy sa zaistenie zrušuje, taxatívne určuje § 51 Trestného poriadku, ktorý žalobkyňou uvádzané zapísanie majetku do konkurznej podstaty medzi dôvody takéhoto postupu nezaraďuje. O zaistení majetku aj o jeho zrušení rozhoduje v prípravnom konaní prokurátor (§ 50 ods. 4 Trestného poriadku), pričom proti jeho rozhodnutiu je prípustná sťažnosť (§ 52 Trestného poriadku), o ktorej rozhodne sudca pre prípravné konanie (§ 191 Trestného poriadku). Pri akceptácii názoru žalobcu by zahrnutím príslušnej nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty malo byť uvedené rozhodovanie, vrátane jeho inštančného postupu, v podstate negované, čo už samo o sebe je podľa prokurátora dôkazom nesprávnosti takejto právnej aplikácie. Poukázal na to, že účinky zaisťovacích uznesení Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zo dňa 17.06.2010 a 09.07.2010 doposiaľ trvajú. Uviedol tiež, že v rámci autoremedúry bola nesprávne zapísaná poškodená osoba Y. P. v zaisťovacích uzneseniach nahradená poškodeným S. DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd. Zdôraznil, že hodnotenie zákonnosti postupu a rozhodovania Úradu špeciálnej prokuratúry pri rozhodovaní o zaistení majetku pre účely trestného konania žalobcovi neprináleží.

K aplikácii ustanovení § 47 ods. 1 a ods. 4 ZKR na konanie o proteste prokurátora prokurátor uviedol, že § 47 ods. 1 ZKR sa na daný prípad vôbec nevzťahuje, pretože konanie o proteste prokurátora začalo až po vyhlásení konkurzu. Pokiaľ ide o aplikáciu § 47 ods. 4 ZKR, konanie dotýkajúce sa majetku podliehajúceho konkurzu je možné začať aj na základe podnetu orgánu príslušného na konanie, ktorým je aj prokurátor, ktorého protest predstavuje podnet (návrh sui generis), podaním ktorého sa začína osobitné konanie o proteste prokurátora (§ 24 ods. 4 zákona o prokuratúre).

Prokurátor poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 10 Sžr/25/2011 zo dňa 15.02.2012, podľa ktorého zápis nehnuteľností do konkurznej podstaty ešte neznamená, že správny orgán nemá povinnosť skúmať oprávnenie správcu nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami. Tvrdil, že bez ohľadu na výsledok excindačného konania, ak úpadca prestane byť v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník dotknutých nehnuteľností, nebude ich môcť správca konkurznej podstaty bez ďalšieho previesť v rámci speňažovania na tretiu osobu.

Záverom prokurátor poukázal na to, že správnu žalobu môže podať len taká fyzická alebo právnická osoba, do ktorej subjektívnych práv bolo namietaným rozhodnutím správneho orgánu zasiahnuté, pričom tvrdenie o tomto zásahu musí byť súčasťou podanej žaloby. V danom prípade žaloba takéto tvrdenie neobsahuje a podľa prokurátora je otáznne, či ho vôbec obsahovať môže, keďže správca konkurznej podstaty nie je priamym účastníkom právnych vzťahov, v týchto koná len za úpadcu a preto sa nemôže stať nositeľom konkrétneho subjektívneho práva, v tomto prípade vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorého ochrany by sa mohol dovoliavať v konaní pred správnym súdom. Otázna je preto aktívna legitímácia žalobcu na podanie správnej žaloby podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. Prokurátor tiež namietal nesprávne sformulovaný petit žaloby a navrhol konanie zastaviť, prípadne žalobu zamietnuť.

IV.

Žalobca v písomnej reakcii zo dňa 18.10.2013 na vyjadrenie prokurátora upresnil petit žaloby v tom zmysle, že navrhol rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov vydaných v konaní o proteste prokurátora zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. Uviedol ďalej, že vyhovením protestu prokurátora sa vytvoril stav, kedy by mal byť majetok zo súpisu podstaty vylúčený, nakoľko došlo k zániku zákonnej podmienky na jeho súpis podľa § 67 ods. 1 písm. b/ ZKR v spojení s § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vylúčením tohto majetku zo súpisu by sa tento majetok dostal do stavu právneho chaosu, nakoľko osoba, ktorá tvrdí, že je jeho vlastníkom, nemôže s majetkom nakladať, pretože titul, na základe ktorého úpadca majetok nadobudol - zmluva o predaji podniku, nebola v žiadnom súdnom konaní určená ako neplatná a teda je stále platným a účinným nadobúdacím titulom podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorého preskúmanie je možné vždy len v excindačnom konaní. Žalobca poukázal na to, že súpis majetku podľa § 76 ods. 1 ZKR je listina oprávňujúca správcu majetok speňažiť, ale aj nakladať s ním a vykonávať jeho ochranu. Tvrdil, že počas konkurzného konania žiadny iný súd ani štátny orgán nemôže rozhodovať a určovať vlastnícke právo k majetku zapísanému v súpise inak ako v excindačnom konaní, pričom pojem „previesť majetok“ v zmysle § 76 ods. 1 ZKR je nevyhnutné vykladať tak, že ide o akýkoľvek právny úkon, či právnu skutočnosť, ktorá zasahuje do vlastníckeho práva úpadcu, resp. iného práva či skutočnosti, na základe ktorej bol majetok zapísaný do súpisu. Za takýto úkon či právnu

skutočnosť je treba považovať nielen zmluvný prevod, ale napríklad aj dražbu, vydržanie, rozhodnutie štátneho orgánu, vyvlastnenie, prisvojenie alebo spracovanie. Vyhovením protestu prokurátora došlo podľa žalobcu konaním správneho orgánu k zániku účinku vlastníckeho práva podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka a k zmene na LV č. XXXX v časti „B“ vlastníci, čím došlo k nakladaniu s majetkom úpadcu, na základe predpisov verejného práva, ktoré bolo v rozpore so zákonom.

Žalobca nesúhlasil s názorom prokurátora, že kúpna cena a jej vyplatenie, ktoré mali byť podľa zmluvy o predaji podniku vyplatené predávajúcemu až po predaji podniku, je majetkom podliehajúcim konkurzu. Mal za to, že uvedený nadobúdaci titul bol podpísaný jeho účastníkmi ešte v čase, keď kupujúci (úpadca) nebol úpadcom a teda za iných skutkových a právnych okolností. Skutočnosť, že sa úpadca po podpísaní zmluvy o predaji podniku dostal do konkurzu neznamena, že po vyhlásení konkurzu dochádza k dispozícii s majetkom úpadcu, nakoľko záväzok kupujúceho vyplatiť predávajúcemu kúpnu cenu sa po vyhlásení konkurzu stal pohľadávkou predávajúceho voči úpadcovi, ktorá sa uplatňuje v zmysle § 28 ods. 1 ZKR prihláškou a uspokojovala by sa pomerne s ostatnými veriteľmi. Takáto pohľadávka do konkurzného konania vedeného voči úpadcovi prihlásená nebola. Správa katastra podľa žalobcu nie je oprávnená v konaní o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností skúmať kúpnu cenu a spôsob jej zaplatenia, nakoľko predmetom katastrálneho konania je zápis práva k nehnuteľnostiam a správca konkurznej podstaty môže dávať súhlas výlučne k právnym úkonom týkajúcim sa vecí zapísaných v súpise konkurznej podstaty, nakoľko práve táto listina ho oprávňuje s majetkom tvoriacim súpis konkurznej podstaty nakladať.

K námietkam prokurátora o nedostatku aktívnej legitimácie správcu na podanie žaloby žalobca uviedol, že správca je počas konkurzného konania oprávnený na všetky úkony, na ktoré by bol oprávnený úpadca pri nakladaní s majetkom v zmysle § 34 ods. 1 ZKR, pričom správca koná v mene a na účet úpadcu. Vydaním napadnutého rozhodnutia vo veci protestu prokurátora sa nepochybne zasiahlo do majetkových práv úpadcu tým, že došlo k zániku účinkov vkladu vlastníctva. Nakoľko správca je „zákonným zástupcom“ úpadcu, ktorý koná v mene a na účet úpadcu, možno akékoľvek konanie týkajúce sa majetku začať len na návrh správcu. Takýmto konaním je podľa žalobcu aj správna žaloba o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorej výsledok bude mať priamy vplyv na majetok úpadcu, resp. na jeho ďalšie ponechanie v súpise majetku.

Vo zvyšnej časti žalobca zotrval na argumentácii uvedenej v žalobných dôvodoch.

V.

Z obsahu pripojených administratívnych spisov správnych orgánov oboch stupňov súd zistil, že dňa 21.12.2010 uzavrela spoločnosť COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd. (konajúc v zastúpení N. Y. P.) ako predávajúci so spoločnosťou Gapeja, s.r.o. (konajúcou štatutárnym zástupcom JUDr. P. F.) ako kupujúcim zmluvu o predaji podniku, ktorej predmetom bol okrem iného prevod vlastníctva nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. X. ako polyfunkčný bytový dom súp. č. XXXX postavený na pozemku parc. č. XXXX/X o výmere XXXX mX zapísanom na LV č. XXXX a pozostávajúci z bytových a nebytových priestorov popísaných v zmluve. K zmluve bol uzavretý dňa 23.12.2010 dodatok č. 1 a dňa 11.07.2012 dodatok č. 2.

Dňa 06.09.2012 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie Okresného súdu Trnava (č.k. 25K/18/2012-62), ktorým bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka Gapeja, s.r.o., IČO: 35 850 965 a za správcu konkurznej podstaty bola ustanovená Mgr. Eva Timár Myjavcová. Na základe návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností doručeného Správe katastra Senec dňa 18.10.2012, ktorý za spoločnosť Gapeja, s.r.o. podpísal konateľ Y. P. F., bol rozhodnutím zo dňa 24.10.2012 pod č. V-XXXX/XX povolený vklad vlastníckeho práva vyššie k uvedeným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností v prospech kupujúcej spoločnosti Gapeja, s.r.o. Správkyňa konkurznej podstaty úpadcu Gapeja, s.r.o. dňa 30.10.2012 zapísala nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX v k.ú. X. do súpisu všeobecnej podstaty majetku úpadcu.

Dňa 26.11.2012 bol Správe katastra Senec doručený protest prokurátora proti rozhodnutiu o povolení vkladu č. V XXXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorému správa katastra vyhovel a napadnuté rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva na LV č. XXXX v k.ú. X. v prospech spoločnosti Gapeja, s.r.o. zrušila. Rozhodnutie bolo doručené aj žalobcovi, ktorý proti nemu podal odvolanie. Žalovaný rozhodnutím č.

Úpo-5/13-BP zo dňa 27.03.2013 toto odvolanie zamietol a rozhodnutie Správy katastra Senec zo dňa 28.11.2012 potvrdil, a to z dôvodov uvedených vo vyššie opísanom vyjadrení k obsahu žaloby.

V administratívnom spise sa tiež nachádzajú niektoré listiny pochádzajúce zo súvisiaceho trestného konania - obžaloba voči obv. Róbertovi K. a obv. H. K., list Generálnej prokuratúry zo dňa 18.05.2012 adresovaný Ing. Y. P., zástupkyni spoločnosti COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd., vo veci žiadosti menovanej o súhlas s prevodom predmetného majetku zaisteného uzneseniami Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR č. VII/2 Gv 89/10-10 zo dňa 17.06.2010 a č. VII/2 Gv 89/10-16 zo dňa 09.07.2010 z dôvodu zaistenia nároku poškodeného na náhradu škody, v ktorom Generálna prokuratúra SR vyslovila súhlas s prevodom zaistených nehnuteľností na poškodeného - spoločnosť COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd. a to formou uzatvorenia zmluvy o predaji podniku, resp. časti podniku, kde ako splnomocnený zástupca spoločnosti Glance House, s.r.o. bude zmluvu podpisovať N.. Y. P. na základe generálnej plnej moci. V liste sa konštatuje, že zaistenie majetku podľa § 50 Trestného poriadku sa neruší, toto bude zrušené až uznesením podľa § 51 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku po tom, čo dôjde k prevodu majetku na poškodeného.

Žalobkyňa k žalobe priložila fotokópiu časti uznesenia Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR zo dňa 17.06.2010 o zaistení majetku vo vlastníctve spoločnosti Glance House, s.r.o. (medzi iným aj nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. X.), na uspokojenie nároku poškodeného Ing. Y. P. a o zákaze obv. H. K., rod. J. a spoločnosti R. V., s.r.o. nakladať s majetkom popísaným v uznesení.

V prílohe podania zo dňa 28.10.2013 žalobkyňa doručila tunajšiemu súdu uznesenie Okresného súdu Trnava (č.k. 25K/18/2012-832), ktorým bola spoločnosti Glance House, s.r.o. uložená povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by došlo k nakladaniu, k scudzeniu predajom, darovaním, zámenou, vložením ako nemajetkového vkladu do iného právneho subjektu alebo prevodom akýmkoľvek spôsobom, výkonom záložného práva, zaťažením nehnuteľnosti vecným právom a to až do právoplatného skončenia incidenčných konaní vedených Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 25Cbi/9/2013 a sp. zn. 25Cbi/3/2013, s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX v k.ú. X. (ako aj s ďalším nehnuteľným majetkom popísaným vo výroku uznesenia). V odôvodnení uvedeného uznesenia sa uvádza, že Správa katastra Senec napriek vydanému rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.06.2013 č.k. 2S 144/2013-66 vykonala opätovnú zmenu v časti „B“ vlastníci na LV č. XXXX tým, že na základe rozhodnutia pod č. ÚP-5/12 o vyhovení protestu prokurátora Generálnej prokuratúry SR bola ako vlastníč predmetných nehnuteľností zapísaná spoločnosť Glance House, s.r.o. Konkurzný súd odôvodnil potrebu nariadenia predbežného opatrenia tým, že na uvedenom súde sa vedú konania o vylúčenie predmetného majetku zo súpisu konkurznej podstaty a je tu podľa jeho názoru reálna obava z nakladania s týmito nehnuteľnosťami zo strany aktuálne zapísaného vlastníka. Na odvolanie spoločnosti Glance House, s.r.o. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 08.10.2013 sp. zn. 4CoKR/41/2013 uznesenie Okresného súdu Trnava zo dňa 05.08.2013 potvrdil.

VI.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 O.s.p.) na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že postup žalovaného bol postihnutý vadou, ktorá mohla mať za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Pred prejednaním jednotlivých žalobných bodov súd preskúmal splnenie procesných podmienok pre konanie vo veci, ako aj otázku aktívnej legitímácie žalobcu na podanie správnej žaloby proti rozhodnutiu žalovaného vydaného v konaní o proteste prokurátora.

Podľa § 249 ods. 1 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou. Podľa ods. 2 žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietá. Podľa ods. 2 súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že

- a) rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- b) zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je v rozpore s obsahom spisov,
- c) zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci,
- d) rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov,
- e) v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ ide o prokurátorom naznačené vady petitu žaloby, je súd toho názoru, že z textu žaloby bez najmenších pochybností vyplýva, že žalobca žiadal preskúmať rozhodnutie žalovaného zo dňa 27.03.2013 č. UPO-5/13-BP, ako aj postup a rozhodnutie Správy katastra Senec č. UPO-4/12 zo dňa 28.11.2012. Pôvodný petit žaloby, podľa ktorého žiadal určiť uvedené rozhodnutia za nezákonné, žalobca v priebehu konania upresnil tak, že uvedené rozhodnutia navrhol zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. Takto sformulovaný petit je v úplnom súlade s § 249 ods. 2 O.s.p., ktorý vymedzuje náležitosti správnej žaloby, aj v medziach rozhodovacích oprávnení súdu stanovených v § 250j O.s.p. a preto nič nebránilo predmetnú žalobu vecne prejsť.

Podľa § 250 ods. 2 O.s.p. žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podať žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 44 ods. 1 ZKR oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

Krajský súd sa nestotožňuje s pochybnosťami prokurátora o oprávnení žalobcu ako správcu konkurznej podstaty podať správnu žalobu proti rozhodnutiu žalovaného v konaní o proteste. Je toho názoru, že hoci žalobca z titulu svojej funkcie nemôže byť nositeľom subjektívneho vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, je na základe zákona zástupcom úpadcu pokiaľ ide o správu a dispozíciu s jeho majetkom a v tomto smere je jedinou osobou oprávnenou konať v mene a na účet úpadcu. Keďže žalobca na základe zápisu o vlastníctve úpadcu k predmetnému majetku v katastri nehnuteľností podľa práva spísal tento majetok do konkurznej podstaty, bolo jeho právom (či dokonca povinnosťou) v záujme ochrany práv úpadcu i jeho veriteľov podať na správnom súde žalobu o preskúmanie postupu a rozhodnutí orgánov správy katastra o zrušení zápisu o vlastníctve úpadcu k tomuto majetku. Vzhľadom na to, že štatutárny zástupca úpadcu bol vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu zbavený oprávnenia konať za úpadcu v súvislosti so správou jeho majetku a táto kompetencia pripadla žalobcovi, nemohol sa na správny súd so žalobou obrátiť nikto iný ako žalobca. Preto žalobca musí byť v zmysle § 250 ods. 2 O.s.p. aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Tvrdenia o ukrátení úpadcu na jeho majetkových právach vydaním napadnutého rozhodnutia žalobca v žalobe uviedol a súd ich považoval pre uplatnenie svojej prieskumnej právomoci za dostačujúce.

Podľa § 47 ods. 1 ZKR ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúcemu konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o vedľajšie účastníctvo. Podľa ods. 3 v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Podľa ods. 4 súdne a iné konania, ktoré sa týkajú

majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

Podľa § 76 ods. 1 ZKR súpis majetku podstát (ďalej len "súpis") je listina oprávňujúca správcu speňažiť spísaný majetok. Súpis vyhotovuje správca podľa zoznamu majetku predloženého úpadcom, informácií od úpadcu a iných osôb, ako aj vlastných zistení a šetrení. Súpis správca vyhotovuje osobitne pre všeobecnú podstatu a osobitne pre každú oddelenú podstatu; pre posúdenie, či majetok tvorí oddelenú podstatu, sú rozhodujúce údaje uvedené v prihláške zabezpečenej pohľadávky až do márneho uplynutia lehoty na podanie návrhu na určenie pohľadávky, späťvzatia návrhu na určenie pohľadávky alebo rozhodnutia súdu o určení pohľadávky. Len čo je majetok zapísaný do súpisu, iná osoba ako správca nesmie majetok previesť, dlhodobo prenajať, zriadiť na ňom právo k cudzej veci alebo inak zmenšiť jeho hodnotu alebo likviditu.

Podľa § 78 ods. 1 ZKR do súpisu správca zapisuje aj majetok, ktorého zahrnutie do všeobecnej podstaty alebo oddelenej podstaty je sporné. Ak je sporné, či majetok patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie majetku do súpisu. Pri spornom zápise správca v súpise poznamená dôvody sporného zápisu a uvedie osobu, v ktorej prospech pochybnosti sporného zápisu svedčia. Ak správca ani pri vynaložení odbornej starostlivosti nemôže zistiť osobu, v prospech ktorej pochybnosti sporného zápisu svedčia, poznámkou o spornom zápise zo súpisu vymaže po uplynutí 30 dní od zverejnenia sporného zápisu v Obchodnom vestníku. Iné poznámky o spornom zápise správca vymaže zo súpisu, len čo s odbornou starostlivosťou zistí, že zahrnutie majetku do všeobecnej podstaty alebo oddelenej podstaty je nesporné. Podľa ods. 2 správca bezodkladne po zverejnení sporného zápisu v Obchodnom vestníku písomne vyzve osobu, v prospech ktorej do súpisu zapísal poznámkou, aby do 30 dní od doručenia výzvy uviedla dôvody a predložila dôkazy, ktoré zapísanie majetku do súpisu vylučujú. Ak správca na základe uvedených dôvodov a predložených dôkazov s odbornou starostlivosťou zistí, že vyzvaná osoba má právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu, majetok zapísaný do súpisu bezodkladne po súhlase príslušného orgánu zo súpisu vylúči; inak navrhne súdu, aby takejto osobe uložil podať žalobu voči správcovi. Podľa ods. 3 ten, koho majetok bol zapísaný do súpisu s poznámkou v prospech iného alebo nikoho alebo bez poznámky, si môže uplatniť u správcu, že sa vec nemala do súpisu zahrnúť, najneskôr však do rozvrhnutia výťažku zo speňaženia dotknutého majetku. Správca bezodkladne zapíše poznámkou v prospech osoby, ktorá si toto právo uplatnila. Podľa ods. 4 súd uloží osobe uvedenej v návrhu správcu, aby v lehote určenej súdom nie kratšej ako 30 dní podala žalobu proti správcovi. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že zahrnutie veci do súpisu je nesporné. O následku zmeškania tejto lehoty súd vyzvanú osobu poučí. Ak je to potrebné, súd na návrh správcu vydá uznesenie osvedčujúce, že vyzvanej osobe márne uplynula lehota na podanie tejto žaloby. Podľa ods. 5 ak súd rozhodne o vylúčení majetku zo súpisu, správca majetok zapísaný do súpisu bezodkladne zo súpisu vylúči. Trovy konania o vylúčení majetku zo súpisu sú podľa rozhodnutia súdu pohľadávkou proti dotknutej podstate. Podľa ods. 8 právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu možno uplatniť len spôsobom ustanoveným týmto zákonom. Ak bol majetok speňažený, má osoba s právom vylučujúcim zapísanie majetku do súpisu právo na vydanie výťažku zo speňaženia tohto majetku.

K žalobným námietkam týkajúcim sa účinkov ustanovení § 76 ods. 1 a § 78 ods. 3 ZKR, ktoré mali byť rozhodnutím o proteste prokurátora porušené, súd uvádza, že právna úprava ZKR vychádza z predpokladu, že okamihom vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu sa stabilizuje stav, v akom sa úpadca v čase vyhlásenia konkurzu nachádza v tom zmysle, že všetky konania týkajúce sa majetkových práv úpadcu sa prerušujú a možno v nich pokračovať len na návrh správcu. Platí ďalej, že akékoľvek ďalšie konania možno začať len na návrh správcu alebo proti správcovi a všetok majetok úpadcu spísaný správcom zostáva úpadcovi s tým, že akékoľvek dispozícia s týmto majetkom, s výnimkou úkonov správcu, je zakázaná. ZKR výslovne stanovuje, že správca konkurznej podstaty môže do súpisu zapísať aj taký majetok, u ktorého je sporné, že patrí úpadcovi. Každý kto tvrdí, že určitý majetok bol do súpisu zahrnutý neoprávnene, má zákonom vytvorený priestor pre preukázanie svojich tvrdení, ktorým je zásadne tzv. excindačné konanie vedené na konkurznom súde, v ktorom sa môže žalobou domáhať vylúčenia danej veci z konkurznej podstaty. Podľa ZKR dokonca akékoľvek právo vylučujúce zapísanie majetku do súpisu možno uplatniť len spôsobom ustanoveným týmto zákonom.

Napriek uvedenému niet podľa názoru súdu dostatočného zákonného podkladu pre záver, že striktná právna regulácia spôsobu vylučovania správcom spísaného majetku z konkurznej podstaty znemožňuje uplatnenie prostriedkov prokurátorského dozoru nad zákonnosťou postupu a rozhodnutí orgánov správy

katastra vydaných pred vyhlásením konkurzu. Vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu a následné úkony správcu nemôžu zabrániť prokurátorovi v realizácii jeho zákonného oprávnenia podať protest proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy, v danom prípade správy katastra, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v prospech úpadcu, ak je toho názoru, že rozhodnutím správneho orgánu bol porušený zákon. Je treba mať na zreteli, že na účely § 76 ods. 1 ZKR prokurátor skutočne nie je „inou osobou“ a podanie protestu a rozhodnutie orgánov správy katastra o ňom takisto nie je „prevodom majetku“ zapísaného do podstaty, aj môže mať podobné následky. Podaním protestu prokurátor neuplatňuje právo k majetku vylučujúce jeho zápis do konkurznej podstaty, na čo slúži excindačné konanie pred konkurzným súdom, ale iniciuje osobitný druh konania za účelom preskúmania tvrdeného nesúladu postupu a rozhodnutia správneho orgánu s objektívnym právom.

S konaním o proteste prokurátora počíta aj ZKR, keď stanovuje, že konanie týkajúce sa majetku podliehajúceho konkurzu patriace úpadcovi možno po vyhlásení konkurzu začať aj z podnetu orgánu príslušného na konanie (§ 47 ods. 4 ZKR), ktorým podľa názoru súdu môže byť aj prokurátor podávajúci protest. Konania o proteste sa však v takom prípade musí zúčastniť namiesto úpadcu správca konkurznej podstaty, ktorému musí byť umožnené realizovať všetky procesné práva účastníka správneho konania vyplývajúce zo správneho poriadku, ktorého právnemu režimu konanie o proteste prokurátora podlieha (§ 24 ods. 2 zákona o prokuratúre).

Z katastrálneho spisu vyplýva, že v prejednávanej veci príslušná správa katastra rozhodla o podanom proteste prokurátora dňa 28.11.2012 bez toho, aby o začatí konania o proteste upovedomila správcu konkurznej podstaty spoločnosti Gapeja, s.r.o. (žalobcu) a umožnila mu k veci sa vyjadriť. V tomto smere bol v konaní pred správou katastra porušený zákon, konkrétne tie ustanovenia správneho poriadku, ktoré garantujú procesné práva účastníka správneho konania a týmto postupom bol žalobca ukrátený na svojich právach. Správny orgán prvého stupňa však prvostupňové rozhodnutie o proteste správcovi doručil a jeho odvolanie proti tomuto rozhodnutiu bolo prejednané žalovaným v odvolacom konaní. Z tohto dôvodu by chyba v postupe správneho orgánu prvého stupňa nemala sama o sebe za následok nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže žalobcove argumenty boli v konaní o proteste vypočuté a žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí s odvolacími námietkami vysporiadal.

Konanie pred žalovaným ako odvolacím správnym orgánom však bolo podľa názoru súdu postihnuté inou vadou, ktorá takéto dôsledky vo vzťahu k zákonnosti vydaného rozhodnutia mala. Tento záver vychádza z predpokladu, že spísanie sporného majetku do konkurznej podstaty na základe zápisu o vlastníctve úpadcu v katastri nehnuteľností a najmä následné podanie excindačných žalôb na konkurznom súde o vylúčenie tohto majetku z konkurznej podstaty sú závažnými právnymi skutočnosťami, ktoré bol žalovaný povinný vziať pri rozhodovaní o proteste prokurátora do úvahy.

Z vyššie opísaných skutkových zistení vyplýva, že v čase rozhodovania žalovaného v odvolacom konaní prebiehali a naďalej prebiehajú pred Okresným súdom Trnava excindačné konania, v ktorých konkurzný súd posudzuje zákonnosť právneho titulu pre zahrnutie predmetných nehnuteľných vecí do konkurznej podstaty. Majúc na zreteli aj prokurátorom spomenutú dvojfázovosť prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, je súd toho názoru, že rozhodovanie konkurzného súdu o zákonnosti právneho titulu pre nadobudnutie nehnuteľností úpadcom musí mať prednosť pred rozhodnutím o proteste prokurátora, ktorým sa napáda nezákonnosť právneho spôsobu nadobudnutia vlastníctva, teda právnych účinkov prevodu vo sfére verejného práva. Priorita skúmania zákonnosti súkromnoprávneho titulu pre nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnostiam je (okrem iných) determinovaná skutočnosťou, že rozhodnutie o vylúčení sporného majetku z konkurznej podstaty na základe záveru o nezákonnosti právneho titulu pre jeho nadobudnutie urobí nadbytočným a bezpredmetným rozhodovaním o nezákonnosti povolenia vkladu pre prokurátorom tvrdené obmedzenie zmluvnej voľnosti prevodcu. Pokiaľ by totiž konkurzný súd určil, že úpadcovi predmetné nehnuteľnosti nepatria, prestane existovať faktický dôvod pre posudzovanie zákonnosti verejnoprávných účinkov prevodu vlastníctva. Naopak zrušenie rozhodnutia o povolení vkladu vlastníctva k nehnuteľnostiam v prospech úpadcu sa nedotkne súkromnoprávných účinkov zmluvy o predaji podniku, ktorá by bola aj naďalej záväzná pre zmluvné strany aj pre žalobcu, a to až do okamihu, kým záväzky z nej vyplývajúce nezaniknú iným spôsobom.

Ďalšou skutočnosťou, ktorá podľa názoru súdu prioritizuje excindačné konania pred rozhodovaním o proteste prokurátora, je dôsledné uplatňovanie princípu právnej istoty a predvídateľnosti postupu a rozhodovania štátnych orgánov, ktorý je jedným z charakteristík právneho štátu (čl. 1 ods. 1 Ústavy

SR). Podľa názoru krajského súdu zrušenie prokurátorom protestovaného rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu vlastníctva k predmetnému majetku v prospech úpadcu v štádiu, kedy prebiehajú excindačné konania o vylúčenie toho istého majetku z konkurznej podstaty, princíp právnej istoty vážne spochybňuje. Súhlasiť možno s názorom žalobcu, že rozhodnutie o proteste prokurátora vnieslo do režimu práv k sporným nehnuteľnostiam spísaným do podstaty právny chaos. Je totiž neudržateľné, aby v situácii, keď úpadca v dôsledku napadnutého rozhodnutia prestal byť vlastníkom nehnuteľností, boli na konkurznom súde aj naďalej vedené konania o vylúčenie totožného majetku z konkurznej podstaty. V tomto zmysle je napadnuté rozhodnutie zdrojom právnej neistoty nielen pre úpadcu a správcu konkurznej podstaty, ale aj pre veriteľov úpadcu a najmä pre tých, ktorí si uplatňujú práva na vylúčenie tohto majetku z podstaty.

Podľa § 29 ods. 1 správneho poriadku správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon. Podľa ods. 4 správny orgán v konaní pokračuje z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka konania, len čo pominuli prekážky, pre ktoré sa konanie prerušilo, prípadne len čo uplynula lehota uvedená v odseku 2. Podľa ods. 5 pokiaľ je konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že najneskôr žalovaný mal konanie o proteste prokurátora prerušiť a to až do skončenia excindačných konaní pred konkurzným súdom, v ktorých sa rieši predbežná otázka vo vzťahu ku konaniu o proteste prokurátora. Postup žalovaného, ktorý za daných okolností na základe podaného protestu právoplatne rozhodol o zrušení vkladu vlastníctva k nehnuteľnostiam v prospech úpadcu, považoval súd z vyššie uvedených dôvodov za natoľko vadný, že mal za následok nezákonnosť vydaného rozhodnutia.

Principiálne ja krajský súd toho názoru, že pokiaľ je možné zjednať nápravu nezákonného stavu priamo dotknutými subjektmi prostriedkami súkromného práva, musia prostriedky prokurátorského dozoru ustúpiť, pretože tie sú určené predovšetkým na ochranu verejného záujmu, ktorý už nie je možné presadiť inak. Za daných okolností preto bude potrebné vyčakať na výsledky excindačných konaní a v prípade, že aj po ich skončení bude predmetný majetok súčasťou konkurznej podstaty, bude potrebné v konaní o proteste prokurátora pokračovať a o odvolaní žalobcu nanovo rozhodnúť.

Vzhľadom na uvedené postupoval krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. a napadnuté druhostupňové rozhodnutie žalovaného zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie, v ktorom bude právnym názorom súdu viazaný.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného poriadku ak je dôvodná obava, že uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody spôsobenej trestným činom bude marené alebo sťažované, možno nárok až do pravdepodobnej výšky škody zaistiť

a) na majetku obvineného,

b) na majetkových právach obvineného v právnickej osobe, v ktorej má obvinený majetkovú účasť,

c) na majetkových právach právnickej osoby, v ktorej obvinený

1. má majetkovú účasť, alebo

2. je štatutárnym orgánom, členom štatutárneho orgánu, členom iného orgánu, prokuristom, vedúcim organizačnej zložky podniku, ktorý je zapísaný do obchodného registra, alebo vedúcim podniku zahraničnej osoby, ktorý je zapísaný do obchodného registra,

ak je na podklade zistených skutočností dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin, za ktorý je trestne stíhaný obvinený, bol spáchaný v mene alebo v prospech tejto právnickej osoby,

d) na majetkových právach právnickej osoby, v ktorej má priamu alebo nepriamu majetkovú účasť právnická osoba, v ktorej obvinený

1. má majetkovú účasť, alebo

2. je štatutárnym orgánom, členom štatutárneho orgánu, členom iného orgánu, prokuristom, vedúcim organizačnej zložky podniku, ktorý je zapísaný do obchodného registra, alebo vedúcim podniku zahraničnej osoby, ktorý je zapísaný do obchodného registra,

ak je na podklade zistených skutočností dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin, za ktorý je trestne stíhaný obvinený, bol spáchaný v mene alebo v prospech tejto právnickej osoby,

e) na ostatných majetkových právach obvineného.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného poriadku časti majetku určené na zaistenie nároku sa v uznesení o zaistení opíšu a obvinenému a právnickej osobe uvedenej v odseku 1 sa zakáže s nimi nakladať. Hnuteľné veci sa uložia do úschovy u orgánu, ktorý o ich zaistení rozhodol. Ak ich úschovu nemôže sám zabezpečiť, zabezpečí ju prostredníctvom iného štátneho orgánu alebo právnickej osoby, alebo fyzickej osoby, ktorá vykonáva v takom odbore podnikateľskú činnosť. Ak ide o nehnuteľnosť, môže písomne poveriť takú osobu správou nehnuteľnosti a uznesenie o zaistení nehnuteľnosti doručí príslušnému orgánu štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že obmedzenia vyplývajúce z uznesení Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR o zaistení predmetného majetku sa na žalobcu zo zákona nevzťahujú, túto súd nemohol jednoznačne posúdiť, pretože uznesenia VII/2 Gv 89/10 -10 zo dňa 17.06.2010 a č. VII/2 Gv 89/10-16 zo dňa 09.07.2010 sa v administratívnom spise, ktorý predložil žalovaný na výzvu súdu, nenachádzajú. Žalobca priložil k žalobe fotokópiu uznesenia Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR č. VII/2 Gv 89/10-10 zo dňa 17.06.2010 (len strany 1-3, 12-14), ktorým bolo podľa § 50 ods. 1 písm. b/ a c/ Trestného poriadku rozhodnuté o zaistení nehnuteľného majetku vo vlastníctve spoločnosti GLANCE HOUSE, s.r.o. na uspokojenie nároku poškodeného N.. Y. P. a podľa § 50 ods. 2 Trestného poriadku bolo zakázané obv. H. K., rod. J. a spoločnosti GLANCE HOUSE, s.r.o. s majetkom popísaným v uznesení nakladať. Z tejto časti uznesenia prokuratúry, ktorú mal súd k dispozícii, nevyplýva zákaz dispozície s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX v k.ú. X. pre spoločnosť COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd. Londýn, od ktorej mal predmetné nehnuteľnosti nadobudnúť úpadca na základe zmluvy o predaji podniku uzavretej pred vyhlásením konkurzu na jeho majetok. Pokiaľ by uznesenia o zaistení predmetného majetku nemali účinky voči spoločnosti, od ktorej nehnuteľnosti nadobudol úpadca, potom by argumentácia žalovaného i prokurátora o obmedzení zmluvnej voľnosti prevodcu pri uzavretí uvedenej zmluvy nemohla podľa názoru súdu obstať. V ďalšom konaní sa preto žalovaný po doplnení predmetných uznesení do administratívneho spisu bude musieť znovu zaoberať otázkou účinkov zaistenia majetku vo vzťahu k jeho prevodu na úpadcu.

Krajskému súdu nie je známe rozhodnutie orgánov prokuratúry, ktorým mala byť v spomenutých uzneseniach nesprávne zapísaná poškodená osoba Jana P. nahradená poškodeným COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd., ako to uviedol prokurátor v podaní, ktorým vstúpil do konania v prejednávanej veci. Ak by súd vychádzal z toho, že podvodným konaním obv. G. K. a obv. H. K. bola poškodená spoločnosť COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd. (konajúca v zastúpení Y. P.) a na uspokojenie jej nároku na náhradu škody spôsobenej trestným činom bol predmetný majetok zaistený, nie je na podklade dostupného spisového materiálu jasné, čo viedlo Generálnu prokuratúru SR najprv k vysloveniu súhlasu s prevodom majetku zo spoločnosti GLANCE HOUSE, s.r.o. na poškodeného (vyššie opísané vyrozumenie Generálnej prokuratúry SR zo dňa 18.05.2012) a potom k podaniu protestu proti rozhodnutiam príslušnej správy katastra k prevodom toho istého majetku zo spoločnosti GLANCE HOUSE, s.r.o. na spoločnosť COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd. a z tejto spoločnosti na úpadcu, keď osoba poškodeného v trestnom konaní sa pravdepodobne nezmenila. Súd je tej mienky, že prokuratúra je povinná svoje právomoci slúžiace predovšetkým na predchádzanie, zisťovania a odstraňovanie porušení zákona vykonávať výlučne vo verejnom záujme, ktorý musí byť zrejмый z každého využitého prostriedku prokurátorského dozoru, keďže nastolenie formálnej zákonnosti nemusí byť vždy v súlade s princípmi spravodlivosti a ochrany dobromyseľne nadobudnutých práv.

V ďalšom sa krajský súd nestotožnil s názorom žalobcu, že po vyhlásení konkurzu je irelevantné skúmať zákonnosť nadobudnutia vlastníctva úpadcu k nehnuteľnému či akémukoľvek majetku, nadväzujúc aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžr/25/2011 z 15.02.2012, na ktorý poukázal prokurátor vo vzťahu k možnosti skúmať oprávnenie správcu konkurznej podstaty nakladať s majetkom spísaným do konkurznej podstaty úpadcu. Súd je tej mienky, že pokiaľ by úpadca nadobudol nehnuteľný majetok na základe zmluvy uzavretej s osobou, ktorá na základe zákona alebo rozhodnutia súdu či iného štátneho orgánu nebola oprávnená takúto zmluvu uzavrieť (to znamená jej zmluvná voľnosť by bola obmedzená), potom by rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu vlastníctva na základe takéhoto právneho titulu bolo v rozpore so zákonom.

Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo

nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Podľa § 31a písm. c/ katastrálneho zákona konanie o návrhu na vklad sa preruší, ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote predložil verejnú listinu alebo inú listinu, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, alebo aby odstránil nedostatky návrhu, prípadne jeho príloh.

K žalobnej námietke týkajúcej sa oprávnenia štatutárneho zástupcu úpadcu zastupovať úpadcu v konaní o povolenie vkladu vlastníctva k nehnuteľnému majetku v prospech úpadcu po vyhlásení konkurzu na jeho majetok, súd uvádza, že sa s tvrdením žalobcu v naznačenom smere nestotožnil. Z formálneho hľadiska je pravdou, že majetkom podliehajúcim konkurzu patriacim úpadcovi sa predmetné nehnuteľnosti stali až rozhodnutím Správy katastra Senec zo dňa 24.10.2012 o povolení vkladu vlastníctva v prospech úpadcu. Podľa názoru súdu vkladové konanie začaté po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, ktorého výsledok môže ovplyvniť rozsah majetku, ktorý bude podliehať konkurzu a s ktorým bude správca narábať, je takým konaním, v ktorom v zmysle § 44 ods. 1 ZKR musí úpadcu zastupovať správca aj napriek tomu, že právny titul, na základe ktorého sa vkladové konanie začalo, vznikol ešte pred vyhlásením konkurzu. Priama súvislosť takéhoto konania s majetkom podliehajúcim konkurzu je podľa názoru súdu nepochybná a preto možno v zmysle § 47 ods. 4 ZKR začať takéto konanie len na návrh správcu. Z postoja správcu, ktorý predmetný majetok nadobudnutý úpadcom spísal do konkurznej podstaty, je zjavné, že sa s návrhom na vklad vlastníckeho práva v prospech úpadcu na základe zmluvy o predaji podniku uzavretej s prevodcom COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd. stotožnil a s povolením vkladu súhlasil. Chýbajúci podpis správcu na návrhu na vklad do katastra v prospech úpadcu je treba považovať len za nedostatok návrhu na začatie vkladového konania, nie za vadu právneho titulu (zmluvy o predaji podniku), ktorý vznikol pre vstupom nadobúdateľa do konkurzu. Tento nedostatok je odstrániteľný a v danom prípade odôvodňoval postup správy katastra podľa § 31a písm. c/ katastrálneho zákona v spojení s § 29 ods. 1 správneho poriadku, teda výzvu úpadcovi na odstránenie nedostatku návrhu spočívajúceho v absencii podpisu správcu konkurznej podstaty úpadcu na návrhu na začatie vkladového konania. Konajúcej správe katastra teda možno vytknúť nesprávnosť v postupe, ktorý predchádzal povoleniu vkladu vlastníckeho práva úpadcu k predmetným nehnuteľnostiam. Závažnosť tejto vady konania pred správou katastra a jej vplyv na zákonnosť rozhodnutia o povolení vkladu aj so zreteľom na vyššie opísané okolnosti by mal žalovaný v odvolacom konaní opätovne vyhodnotiť.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a vzhľadom na úspech v konaní priznal žalobcovi náhradu trov, ktoré vynaložil v konaní na cestovných výdavkoch osobným motorovým vozidlom na trase Šaľa - Bratislava v súvislosti s účasťou na pojednávaní konanom dňa 11.12.2013, ktoré vyčíslil sumou 45,66 eur (1,363eur x 7/100 + 0,183) x 164 km.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.